

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201988
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219201988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Evy Šofrankovej v právnej veci žalobkyne L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, XXX XX Q., zast. JUDr. Ivan Savčák, advokát so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, proti žalovanému Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, zast. VIVID LEGAL s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36807915, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2Csp/72/2019-304 zo dňa 03.12.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.04.2017, uzavretá v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 306237613, uzavretou medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, zo dňa 06.04.2017, je neplatná. II. určil, že úver poskytnutý žalobkyni zo strany žalovaného na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.04.2017 je bezúročný a bez poplatkov. III. Návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného tunajším súdom uznesením č.k. 6Csp/122/2019-36 zo dňa 02.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/121/2019-163 zo dňa 14.11.2019 zamietol. Výrokom IV. vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V. vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 6Csp/122/2019 v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 137d a § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Podľa § 3 ods. 3 a 5, § 5a ods. 1 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d), g) a i), § 7 ods. 1, 2, § 20, § 27, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 19 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 06.04.2017. Podľa § 37 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa požiadala žalovaného o úver, na základe čoho bola medzi nimi uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 06.04.2017. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 5.000,00 Eur, s počtom pravidelných splátok 60, výškou pravidelnej splátky 135,77 Eur, splatnosťou pravidelnej splátky 23. deň v mesiaci, dátumom splatnosti prvej pravidelnej splátky 23.05.2017, termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 23.04.2022, s celkovou čiastkou 8.146,20 Eur, úrokovou sadzbou úveru 21,18 % ročne, RPMN 22,78%, priemernou RPMN 15,12%, odplatom 21,18%, dobou trvania zmluvy na dobu určitú do 23.04.2022, úrokovou sadzbou pre prípad omeškania 5,00 % ročne. Údaje zo zmluvy boli vpísané v samostatných tlačivách, osobitných od zmluvy - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácia o RPMN, obe zo dňa 06.04.2017, ktoré žalobkyňa podpísala. Deň pred uzavretím zmluvy, t.j. 05.04.2017 žalobkyňa podpísala Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o RPMN, avšak pokiaľ ide o výšku pravidelnej mesačnej splátky, celkovú čiastku, úrokovú sadzbu a odplatu, tie boli uvedené v inej sume, sadzbe, ako obsahovala samotná zmluva. Zároveň mal za preukázané, že predmetná zmluva uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, a to s poukazom na to, že žalovaný vystupoval vo vzťahu k žalobkyni v postavení podnikateľa, zatiaľ čo žalovaná, usudzujúc z identifikačných údajov na zmluve (meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, bydlisko) mala postavenie spotrebiteľa. Rovnako mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami bola dňa 06.04.2017 uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej žalovaný dňa 07.05.2018 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, keďže k 23.04.2018 nedošlo zo strany žalobkyne k úhrade predpísanej mesačnej splátky. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že zmluva obsahovala údaj o celkovej dlžnej čiastke spotrebiteľa a údaj o mesačnej zrážke rovnajúcej sa výške mesačnej splátky. Dohoda bola vyhotovená na osobitnej listine, mala formulárovú typizovanú podobu, obsahovala poučenie o jej dôsledkoch a o tom, že spotrebiteľ ju môže odmietnuť. Ide o zmluvu, ktorá má pôvod v spotrebiteľskej veci. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 06.04.2017 a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy zo dňa 06.04.2017.

4. Súd prvej inštancie primárne považoval za významné vyporiadať sa s námietkou žalovaného o neexistencii naliehavého právneho záujmu na žalobe o určenie neplatnosti dohody. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na právny záver Krajského súdu v Prešove obsiahnutý v uznesení sp. zn. 20Co/120/2017 zo dňa 26.10.2017: „V danom prípade bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu nespočíva na žalobkyni, keďže tento vyplýva priamo zo zákona. Zo samotného zákonného ust. § 53 ods. 1 OZ vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na určenie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. ... Žalobkyňa v postavení spotrebiteľky má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách) z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho Súdneho dvora a ochranou spotrebiteľa, a to slabšej zmluvnej strany.“

5. Zároveň súd prvej inštancie zastával názor, že určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v tomto prípade neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, sa môže spotrebiteľ domáhať samostatnou žalobou alebo spolu so žalobou na plnenie, pričom naliehavý právny záujem je tu daný v záujme spotrebiteľa ako slabšej strany, je daný judikatúrou predovšetkým Krajského súdu v Prešove a vyplýva aj z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu pozri napr. aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/26/2016 zo dňa 28.2.2017). Súd prvej inštancie pripomenul, že právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky patrí medzi základné práva spotrebiteľa a súd je povinný neprijateľnosť zmluvnej podmienky skúmať v každom jednotlivom prípade zvlášť, pričom rozhodnutie prijaté pri aplikácii § 298 Civilného sporového poriadku je záväzné inter partes a ak sú dané predpoklady, súd neprijateľnosť zmluvnej podmienky vysloví, a to bez ohľadu na to, či taká neprijateľnosť už bola judikovaná iným súdom. Teda zo samotného zákonného ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, § 3 ods.3 ale aj prvej vety § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva priamo právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení strán v neprospech spotrebiteľa.

6. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tom slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie alebo či sa spotrebiteľ priamo obrátil na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/5/2018 zo dňa 05.03.2019 z ktorého citoval.

7. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže byť uzatvorená skôr ako došlo k vzniku omeškania. Touto dohodou teda možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho jednak nemohla ovplyvniť (inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný) a nemohla tiež ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy, čo vyplynulo aj z jej výsluchu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove obsiahnutým v rozsudku sp. zn. 20Co/72/2017 zo dňa 26.10.2017 z ktorého tiež citoval. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že je nepochybné, že dohoda o zrážkach zo mzdy mala povahu samostatnej listiny, avšak aj v rámci výsluchu žalobkyňa táto uviedla, že ani nebola poučená o tom, že takúto dohodu podpisuje. Išlo jej hlavne o to, aby získala úver. Z rozhodovacej praxe súdu prvej inštancie sú mu známe praktiky kontraktáčného procesu medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, ktoré sú v réžii dodávateľov, ktorí zmluvné podmienky diktujú bez toho, aby ich spotrebiteľ mohol vnášaním osobitostí ovplyvniť. Navyše samotný žalovaný do konania predložil obsahovo totožné zmluvy o spotrebiteľských úveroch a dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré uzavrel s inými spotrebiteľmi a ktoré sa od prípadu žalobkyne odlišovali len v mene spotrebiteľa a v otázke výšky úveru a s tým spojenými ďalšími podmienkami poskytnutia úveru. Ide jednoznačne o typizované formulárové zmluvy, ktoré sledujú jednoznačný prospech dodávateľa a do nevýhodnejšieho svetla stavajú spotrebiteľa, ktorý ak chce získať úver, a to bývajú v mnohých prípadoch ťažké životné situácie, zmluvné podmienky prijme. V naznačených súvislostiach súd prvej inštancie nemal záujem vykresliť spotrebiteľa ako úplne nevedomého a nesvojprávneho, ale ako osobu, ktorá v rámci jednaní s dodávateľmi ťahá za kratší koniec. Je nepochybné, že v okolnostiach takýchto prípadov si spotrebiteľ uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nevymieňuje a individuálne nedojednáva. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa tak stáva rutinnou súčasťou zmluvných dojednaní bez toho, aby spotrebiteľ mohol obsah týchto dojednaní ovplyvniť. Navyše dohodu o zrážkach zo mzdy žalobkyňa so žalovaným uzavrela v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo samozrejme je akceptovateľné, avšak ide o okamih nízkej bdelosti spotrebiteľa, ktorý prakticky a vecne nevyhodnocuje riziká dojednaní, ktorým sa „upísal“. Ako aj žalobkyňa uviedla, jej cieľom bolo získať úver.

8. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že za určitost' a ustálenie zabezpečenej pohľadávky z pohľadu jasného stanovenia výšky pohľadávky a sumy mesačnej zrážky vyrovnávajúcej sa výške mesačnej splátky v žiadnom prípade nemožno považovať pohľadávky, ktoré možno vzniknú v budúcnosti tak ako je uvedené v čl. 2 bod 1 predmetnej dohody. V čl. 2 bod 1 predmetnej dohody síce veriteľ uvádza, že má pohľadávku vo výške 8.146,20 Eur, pričom však konštatuje, že okrem iného môže pozostávať z istiny úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, ktoré bližšie nešpecifikuje alebo súvisiacim so zmlouvou, ktoré rovnako bližšie nešpecifikuje. Dohoda iba príkladmo uvádza, že sa jedná o úrok z omeškania a práva spojené s uvedenými nárokmi, napr. zmluvnú pokutu. Zároveň však v čl. 2 bod 4 je uvedené, že medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. O aký rozsah sa vlastne má jednať, resp. či tento rozsah je obmedzený v čl. 2 bod 1 určenou sumou 8.146,20 Eur, z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy zrejme nie je. V tomto kontexte možno nazerať na predmetnú dohodu ako neurčitý právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/2/2020 zo dňa 08.07.2020.

9. Súd prvej inštancie zároveň dodal, že dohoda bola uzavretá v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a obsahovala údaj o celkovej dlžnej sume, ktorá však v čase žiadosti žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne už nebola aktuálna. Okrem toho táto suma by bola zjavne ovplyvnená ďalšími nárokmi žalovaného, ktoré si voči žalobkyňi uplatňoval na základe neskôr vystavených a zaslaných upomienok (úrok z omeškania, ďalšie poplatky). Na tom nič nemení ani ustanovenie o tom, že veriteľ úplnú úhradu pohľadávky oznámi bezodkladne zamestnávateľovi, nakoľko toto dojednanie opäť len

potvrďuje, že výška dlhu závisí od subjektívnej úvahy dodávateľa. K tomu súd prvej inštancie dodal, že práve výška dlhu uvedená žalovaným v dohode ani nezodpovedá tomu, na čo má žalovaný nárok. Súd prvej inštancie zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje také nedostatky, resp. s jej uzavretím sú spojené také nedostatky, s ktorými zákon č. 129/2010 Z. z. spája následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. V takýchto prípadoch má dodávateľ voči spotrebiteľovi nárok na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom a prijatými plátbami.

10. Na základe uvedeného súd prvej inštancie určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na § 37 ods. 1 a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

11. Pokiaľ ide o iné rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na znenie ust. § 193 CSP s tým, že nebol viazaný súdnymi rozhodnutiami označenými žalovaným. Jednalo sa o rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a okresného súdu Košice II., Okresného súdu Rimavská Sobota pretože pre súdu prvej inštancie určujúca rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Prešove, ktorá v drvivej väčšine prípadov posudzuje dohodu o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. K tomu poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/2/2020, 8Co/5/2019, 18Co/128/2019, 20Co/42/2018, 7Co/148/2018 a 9Co/79/2016.

12. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Pritom pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné uviesť, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, a to v súlade s § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“

13. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 5Co/57/2017, 3Co/124/2016 a ďalšie.

14. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že žalovaný sa bránil tým, že žalobkyňa prevzala štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informáciu o RPMN, a to ešte pred uzavretím zmluvy dňa 05.04.2017 a následne tiež dňa 06.04.2017. Pokiaľ ide o uvedené listiny zo dňa 05.04.2017, týmto nemožno pripísať požadovanú relevanciu, nakoľko napríklad výška mesačnej splátky je v nich uvedená vo výške 135,85 Eur, zatiaľ čo v zmluve bola mesačná splátka dohodnutá v sume 135,77 Eur. Pritom výška mesačnej splátky je súčasťou vzorca na výpočet RPMN. Pokiaľ ide o uvedené tlačivá zo dňa 06.07.2017, tie obsahovali údaje totožné s tými uvedenými v zmluve. Je nepochybné, že tieto listiny nie sú kompaktnou súčasťou zmluvy, ale informácie v nich obsiahnuté sa nachádzajú na samostatnom tlačive. Súd prvej inštancie zdôraznil, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne stanovuje, že uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. V danom prípade tomu tak nebolo, pretože samotná zmluva tento údaj neobsahovala.

15. Žalobkyňa namietala a uviedla to aj v rámci svojho výsluchu, že žalobca nedostatočne skúmal jej bonitu. Žalovaný tvrdil, že o čom predložil aj listinné dôkazy, že bonitu žalobkyne preveroval aj na základe rozsudku súdu o vyživovacej povinnosti otca voči jej maloletým deťom, lustráciami v registri insolventí, registri CRIF - nebank, tiež cez register úverov s.r.o., výplatnými lístkami žalobkyne za predchádzajúce obdobie, potvrdením zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca zo dňa 05.04.2017, teda aj informáciami poskytnutými samotnou žalobkyňou, ktorá ich vypísala do tlačiva predloženého žalovaným.

16. Súd prvej inštancie konštatoval, že z predložených listín nie je zrejmé s akou veľičinou životného minima žalovaný pracoval pri posudzovaní bonity žalobkyne. Vo vzťahu k uvedenému dodal, že napríklad na výplatnom lístku žalobkyne za 01/2017 je pri ostatných zrážkach (okrem stravného, nájomného a DDS) údaj 359,27 Eur, čistá mzda predstavuje 686,45 Eur, ale k výplate je uvedená suma 153,10 Eur. Prítom výška mesačnej splátky predstavuje sumu 135,77 Eur. V kontexte naznačených súvislostí aj toto zistenie dokazuje, že pri skúmaní schopnosti žalobkyne splácať úver sa žalovaný dopustil hrubého porušenia povinnosti.

17. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 06.04.2017 za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na uvedené bolo právne bezvýznamné zaoberať sa prípadnými ďalšími nedostatkami v zmluve.

18. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný žiadal, aby súd prvej inštancie zrušil nariadené neodkladné opatrenie sp. zn. 6Csp/122/2019 zo dňa 02.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/121/2019-163 zo dňa 14.11.2019. Súd prvej inštancie návrh žalovaného zamietol, pretože opačný postup by bol v rozpore s účelom, ktorý nariadené neodkladné opatrenie sleduje. Zrušením nariadeného neodkladného opatrenia by sa odkryl pre žalovaného priestor dohody o zrážkach zo mzdy aj ďalej používať. Vo výrokoch I. a II. uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia súd vyslovil, že žalovaný, ako aj zamestnávateľ žalobkyne sú povinní zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci. Týmto konaním je toto konanie, ktoré dosiaľ nie je právoplatne skončené. Okrem toho trvanie neodkladného opatrenia je časovo obmedzené a zanikne uplynutím času v súlade s § 333 CSP.

19. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP. Konštatoval, že žalobe v celom rozsahu vyhovel čo znamená plný úspech na strane žalobkyne, ktorá má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V plnom rozsahu má žalobkyňa nárok i na náhradu trov konania o návrhu na nariadení neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 6Csp/122/2019 pretože aj v tomto type konania mala oproti žalovanému plný úspech.

20. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Vo svojom odvolaní popísal skutkový stav, s tým, že poukázal na dôkazy a to zmluvu už založenú v súdnom spise a dohodu už založenú v súdnom spise. Zároveň konštatoval, že v zmysle článku XIV. Zmluvy sa žalobca zaviazal vrátiť žalovanému poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 135,77 Eur. Žalovaný eviduje od žalobcu úhradu splátok vo výške 3 973,10 Eur nakoľko sa žalobca dostal do omeškania so splácaním úveru žalovaný vyzval žalobcu na splatenie dlhu na zapltenie omeškaných splátok úveru a to upomienkou zo dňa 30.03., 30.04., 30.7., 30.08., 30.9., 30.10., 30.11. a 30.12.2018 a 30.01., 02.03., 30.3., 30.4., 30.5., 30.6., 30.7., 30.8., 30.9., 30.10., 30.11., 28.12.2019. Tieto dôkazy už sú založené v súdnom spise. Upomienka zo dňa 30.04., 30.7., 30.8.2018 aj doručka. Zároveň žalovaný vyzval žalobcu na plnenie aj prostredníctvom sms správy zo dňa 25.05.2017 a vyzýval ho až do 06.02.2020. Žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu z dôvodu, že tento neuhrádzal splátky riadne a včas písomnú žiadosť s názvom žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/ iných príjmov zo dňa 07.05.2018. Žalovaný žiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy výlučne vo výške pravidelnej splátky úveru nie však vyššej ako pripúšťajú právne predpisy. Zamestnávateľ žalobcu začal vykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody a vo výške, ktorá neprevyšuje zákonom stanovenom maximálnu výšku zrážok zo mzdy. Dňa 02.10.2019 vydal súd prvej inštancie uznesenie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie v prospech žalobcu. Dňa 30.09.2019 podal žalobca na Okresnom súde Bardejov žalobu o určenie neplatnosti dohody zo zrážkach zo mzdy a ochranu spotrebiteľa zo dňa 25.09.2019. Dňa 30.10.2019 zaslal žalovaný vyjadrenie k tejto žalobe. Dňa 27.08.2020 zaslal žalovaný súdu prvej inštancie dupliku žalovaného k vyjadreniu žalobcu do konania zo dňa 18.02.2020. Dňa 21.09.2020 sa vo veci konalo prvé pojednávanie. Dňa 03.12.2020 sa konalo druhé pojednávanie na ktorom po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok. Dňa 30.01.2021 bol L.. W. B. do jej osobnej elektronickej schránky nesprávne doručený rozsudok zo dňa 03.12.2020, ktorým súd rozhodol tak ako odvolací súd popísal v bode 1. odôvodnenia rozsudku. Žalovaný považuje všetky výroky rozsudku za nezákonné a nesprávne a proti všetkým výrokom podal odvolanie. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Uviedol, že neustále zotrúva na všetkých podaniach a tvrdeniach, ktoré predniesol pred súdom prvej inštancie. Má za to, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozsudku je arbitrárne a nepreskúmateľné a to v takom rozsahu, že dochádza k znemožneniu aktívnej

obransy žalovaného. Zároveň súd prvej inštancie porušil princíp právnej istoty, princíp nepredvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Svojím konaním možnosť žalovanému efektívne konať pred súdom. Zároveň konal v rozpore s princípom právnej istoty a konal a rozhodol nad rámec zákona a svojich kompetencií a závažne porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalovaného. Žalovaný poukázal na článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj na právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie založil výroky rozsudku na odôvodnení, ktoré je uvedené v bode 54 až 80 rozsudku. Dôvodí, že dohoda je neplatná z dôvodu, že nie je individuálne dojednaná nakoľko sa jednalo o formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že dohoda zabezpečuje pohľadávku v neurčitej, neohraničenej výške a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neurčitá a teda zároveň neplatná. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé čo súd prvej inštancie vyabstrahoval z jednotlivých citovaných zákonných ustanovení, akým spôsobom aplikoval jednotlivé ustanovenia zákona na predmetnú právnu vec. Možno sa len domnievať, že považoval dohodu za neplatnú s ohľadom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka pretože samotná dohoda podľa názoru súdu prvej inštancie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval právnu normu konkrétne ust. § 53 Občianskeho zákonníka keď skutkové zistenie ako napr. že ide o jednoznačné a typizované formulárové zmluvy, ktoré sledujú jednoznačný prospech dodávateľa a do nevýhodnejšieho svetla stavajú spotrebiteľa, ktorý ak chce získať úver a to bývajú u mnohých prípadoch ťažké životné situácie zmluvné podmienky príjme. Jedná sa o bod 61 odôvodnenia rozsudku nezakladá bez ďalšieho možnosť pre súd prvej inštancie aplikovať v dôsledkoch ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v tejto súvislosti namietal, že právne závery súdu prvej inštancie nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní resp. z vykonaných dôkazov nemožno dospieť k právnym záverom prezentovaným v odôvodnení rozsudku. Právne závery súdu prvej inštancie zo skutkových zistení žiadnej novej interpretácie nevyplývajú. Takýto skutkový podklad by súd prvej inštancie mohol mať iba v prípade ak by na analýzu potenciálnej nerovnováhy medzi žalobcom a žalovaným použil Alexyho formulu čo však súd prvej inštancie neuskutočnil. Aj napriek tomu, že súd prvej inštancie odôvodnil vyslovenie výrokov rozsudku na viac ako 7 stranách žalovaný má za to, že takto kvantitatívne veľké odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné. V odôvodnení rozsudku je možné badať zjavný rozpor úvah súdu prvej inštancie s príslušnými právnymi predpismi napr. v bode 61 odôvodnenia je v príkrom rozpore ako s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré vo svojich ustanoveniach povoľujú a aprobujú existenciu formulárových zmlúv a tieto formulárové zmluvy sú predmetom súdnej kontroly tak aj ust. § 5a ods. 1 písm. a), ust. § Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý jednoznačne predpokladá, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzatvorená vo forme osobitnej zmluvy. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie je možné badať zjavný rozpor úvah súdu prvej inštancie s príslušnými právnymi predpismi. Žalovaný sa v podstate z odôvodnenia rozsudku vôbec nedozvedá prečo súd prvej inštancie určil dohodu za neplatnú. Ani jeden z bodov odôvodnenia nedáva žalovanému odpoveď či súd prvej inštancie nededukoval za neplatnosť dohody pre rozpor so zákonom resp. nie je možné dedukovať na rozpor so zákonom, lebo dohodu považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi kde konkrétne súd prvej inštancie vidí rozpor s dobrými mravmi. Taktiež právny záver súdu prvej inštancie prezentovaný vo výrokovej časti rozsudku o neplatnosti dohody, ktorý je podporovaný argumentami uvedenými v odôvodnení rozsudku sa navonok javí ako výsledok sudcovskej svojvôle, výsledok aplikácie akýchsi subjektívnych dojmov, pocitov a nie ako výsledok riadnej aplikácie právnych predpisov na riadne zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie síce na jednej strane judikoval, že zmluva je platným právnym úkonom a zmluvné dojednania v zmluve sú platné. Na druhej strane legitímny zabezpečovací prostriedok vyhlásil súd prvej inštancie za neplatný. Pre žalovaného je nepochopiteľné, že v prípade ak hlavný zmluvný vzťah je platný zabezpečovací prostriedok považuje súd prvej inštancie za neplatný. V kontexte týchto skutočností sa odôvodnenie rozsudku javí ako zmätočné pritom takýto procesný postup súdu nemožno v značnej miere uskutočňovať žalobcovi (zrejme žalovanému) patriace procesné práva. Preto takéto rozhodnutie je považované za nepreskúmateľné.

21. Zároveň žalovaný namietal porušenie princípu právnej istoty, princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí súdom prvej inštancie. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II. a najmä na nadväzujúci obsah potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.09.2019 sp. zn. 2CoPr/1/2019 z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že napriek tomu, že rozsudok predložil sa ním súd prvej inštancie ako pre neho záväznou judikatúrou v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevyportiadal resp. vyporiadal stručnou poznámkou o tom, že pre Okresný súd Bardejov je rozhodujúca rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove. Tým porušil princíp právnej istoty, ktorá je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutie Ústavného

súdu Slovenskej republiky ÚS sp. zn. III. ÚS 551/2012 z ktorého citoval. Žalovaný má za to, že v prípade že existuje právoplatná judikatúra Krajských súdov Slovenskej republiky o tom, že zmluvná dokumentácia žalovaného je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a zmluvná dokumentácia žalovaného neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky nie je rozsudok súdu prvej inštancie správny a v súlade s princípom právnej istoty.

22. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom resp. nedostatočne vysporiadal s argumentáciou, ktorú v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie predniesol žalovaný. Z rozsudku podľa žalovaného nie je zrejmé ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s argumentáciou žalovaného k námietkam žalobcu čo do formulárovej typovej a predtlačenej zmluvy, čo do inštitútu dohody založeného na subjektívnej predstave žalovaného ako veriteľa na výške dlhu žalobcu, čo do inštitútu dohody rozpornej s iným právom, že dohoda zakladá nerovnováhu medzi žalobcom a žalovaným. Argumentáciou žalovaného k námietke žalobcu ohľadom platnosti a zákonnosti dohody a argumentáciou žalovaného ohľadom nesprávne uvedeného údaj o RPMN. Žalovaný poukázal na súde prvej inštancie i na záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ i na test proporcionality. Súd prvej inštancie opomenul resp. sa žiadnym spôsobom nevyporiadal z dôkazmi argumentáciou ktoré súdu prvej inštancie predniesol žalovaný. Na podporu svojich tvrdení poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 20.10.2005 sp. zn. III. ÚS 139/2005 z ktorého citoval. Zároveň žalovaný namietal, že nemožno hodnotiť konanie súdu prvej inštancie ako spravodlivé. Súd prvej inštancie porušil súvťažný princíp rovnosti zbraní. Nevykonal dôkazy a nevyporiadal sa s argumentáciou žalovaného v priebehu dokazovania, ktorú tento predniesol žiadnym spôsobom sa nevyporiadal prečo dôkazy a argumentáciu žalovaného vyhodnotil ako nesprávnu a žiadnym spôsobom v odôvodnení rozsudku sa nevyporiadal s tým, prečo odmietol vykonať relevantné dôkazy a argumentáciu žalovaného.

23. Žalovaný zároveň namietal, že súd prvej inštancie konal nad rámec svojich kompetencií a to v rozpore s princípom právnej istoty sporových strán. V tejto súvislosti poukázal na článok 2 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky článok 2 a článok 16 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie nad rámec svojich kompetencií rozhodol o tom, že vyhlásil dohodu za neplatnú. Zároveň vyhlásil výrok I. a výrok II. rozsudku napriek tomu, že žalovaný v priebehu súdneho konania preukázal súdu prvej inštancie, že existujú rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré posudzovali zmluvnú dokumentáciu žalovaného a tieto rozhodnutia všeobecných súdov jasne judikovali, že zmluvná dokumentácia žalovaného je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Dohoda a zmluva sú platnými právnymi úkonmi. Dohoda nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súdnom konaní objektívne, nebol objektívne nestranný a nezákonný a priklonil sa výlučne na stranu žalobcu a to len z dôvodu, že je v postavení spotrebiteľa. Žalovaný sa domnieva, že jeho právo na spravodlivé súdne konanie ako aj právo na súdnu ochranu boli porušené a to konkrétne právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a na dodržanie princípu právnej istoty.

24. Žalovaný má zároveň za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, ktorý ho priviedol k záveru o neplatnosti dohody a vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru čo žalovaný v celom rozsahu odmieta. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie navodzujú dojem fabulácii z jeho strany, pričom nie je zrejmé z čoho súd prvej inštancie tieto vyabstrahoval. V neposlednom rade je zrejmé, že tie skutkové zistenia nemajú žiadnu relevanciu vo vzťahu s samotnému rozhodnutiu vo veci a majú za úlohu skôr navodiť subjektívny dojem nevyhnutnosti prehnanej ochrany zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi. Dohoda obsahuje podľa názoru žalovaného, ktorý opakovane vo svojich vyjadreniach toto uviedol všetky základné náležitosti, ktoré na jej obsah kladú príslušné právne predpisy. Rozsah záväzku žalobcu je jasne, zrozumiteľne a určito vyčíslený v článku II. bod 1 Dohody. Zároveň ako to vyplýva z článku II. bod 3 dohody žalobcovi bola stanovená presná výška splátky, ktorá korešpondovala s výškou splátky za úver upravenou v zmluve. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie o tom, že dohoda neobsahuje jasne a určito určenú zabezpečenú pohľadávku je teda zjavne nesprávne a navodzuje dojem, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o predmetnej veci s obsahom dohody nedostatočne oboznámil. Výkon práva vyplývajúceho z dohody nie je založený na subjektívnej predstave žalovaného o výške dlhu. Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky resp. spôsob ako má žalovaný nakladať s plnením žalobcu v ustanovení článku II., 8, 9 a článku IX. zmluvy. Dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzujú v rozsahu vymáhania dlžnej sumy a to z dôvodu, že vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky prostredníctvom zrážok zo mzdy sumou 7 641,60 Eur,

článok II. bod 1 dohody, zrážky zo mzdy sa vykonávajú až do doby kým nedôjde k splneniu dlžnej resp. omeškanej pohľadávky, článok II. bod 4 dohody a žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky. Žalovaný oboznámil pred začatím zrážok z mzdy žalobcu o výške jeho aktuálneho dlhu a to aj presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa zmluvy. Ako vyplýva z článku I. dohody uzatvorenie tejto dohody o zrážkach zo mzdy je dobrovoľné. Dohoda je uzatvorená plne v súlade s ust. Občianskeho zákonníka aj s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa nakoľko len kopíruje ustanovenia Občianskeho zákonníka a spĺňa kritéria, ktoré na jej formu a obsah kladie ust. § 5a ods. 1 psím. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru žalovaného aj v prípade ak by dohoda zabezpečovala plnenia na ktoré veriteľ teda žalovaný nemá právny nárok súd prvej inštancie nemá oprávnenie k tomu, aby zakázal výkon zrážok zo mzdy na základe dohody v časti, ktorá za žiadnych okolností nemôže byť predmetom súdnej kontroly a to splácanie istiny úveru a zákonných úrokov z omeškania. V prípade žeby súd prvej inštancie chcel zakázať zrážky zo mzdy z dohody môže zakázať výkon zrážok zo mzdy len čiastočne. Nemôže zakázať výkon zrážok na plnenia, ktoré nie sú dotknuté neprijateľnosťou zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom s argumentáciou žalovaného nevyporiadal. Právny názor o vymoženie neplatného plnenia nemôže obstať. V prípade, že súd vyhlásil zmluvu za neplatnú tak aj podľa právnej teórie a právnej praxe sa plnenie podľa zmluvy pretransformuje na bezdôvodné obohatenie, ktorý by bol žalobca žalovanému povinný vrátiť. Teda aj v takomto prípade pohľadávka neustále existuje a preto nemožno konštatovať, že pohľadávka neexistuje. V prípade žeby súd prvej inštancie určitú časť nároku žalovaného vyplývajúcu z neprijateľnej zmluvnej podmienky tak má žalovaný právo na vrátenie základnej istiny úveru, zmluvného úroku, úroku a úrokov z omeškania. Skutkové zistenie súdu prvej inštancie podľa § 7 ods. 2 CSP zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene doplnení ktorých zákon v neskorších predpisov overiť si informácie o príjme žalobcu prostredníctvom zdrojov nezávislých od žalobcu je zjavne nesprávne. Je bez akýchkoľvek pochyb zrejme, že výplatné pásky žalobcu sú dokumentami, ktoré sú vypracované a vystavené zamestnávateľom žalobcu a teda, že ide od žalobcu nezávislý zdroj informácie o príjme žalobcu. Žalovaný namieta i právne posúdenie veci, má za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a na tento nesprávne zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu resp. právnu normu nesprávne aplikoval. Dohoda ako platný právny úkon bola dojednaná v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nemožno uzavrieť, že zabezpečuje pohľadávku na ktorú nemá žalovaný nárok, alebo že dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Úver nie je možné považovať za bezúročné a bezpoplatkov. Žalovaný neporušil povinnosť s vynaložením odbornej starostlivosti posúdiť schopnosť žalobcu ako spotrebiteľ splácať úver a to s ohľadom na získané informácie o žalobcovi. Zmluva obsahuje všetky základné náležitosti, ktoré na jej obsah kladú príslušné právne predpisy vrátane predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s argumentáciou, ktorú mu vo vyjadrení k žalobe a v duplike žalovaného žalovaný predniesol a tým založil konanie vadou nepreskúmateľnosti. Postupoval v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalovaný poukázal na to, že Krajský súd v Košiciach judikoval, že zmluvná dokumentácia žalovaného je vyhotovená v súlade s všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Preto žalovaný navrhol, aby dovolací súd v súlade s ust. § 388 CSP rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%. Žalovaný zároveň žiadal odvolací súd, aby v súlade s ust. § 335 ods. 2 CSP zrušil neodkladné opatrenie. V prípade ak by odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvodný postup podľa ust. § 388 CSP potom žalovaný žiadal a odvolací súd, aby v súlade s ust. § 389 ods. 1 psím. b) a c) CSP rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

25. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V plnej miere sa stotožnil s obsahovým znením odvolania napadaného rozsudku a považuje ho za vecne správny. Súd svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúco zdôvodnil, vysporiadal sa so všetkými zásadnými skutočnosťami, argumentmi strán sporu a vec správne právne vyhodnotil. Žalobca preto nesúhlasí s právnou argumentáciou žalovaného v zmysle ktorej by odvolaním napadaný rozsudok trpel takými vadami ako uvádza žalovaný.

26. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

27. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia

odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 22.04.2022 a zaistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

28. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

29. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nevykonaním navrhnutých dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

30. K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov zo strany žalovaného odvolací súd uvádza, že navrhovanie dôkazov predstavuje jedno z práv ale zároveň i povinností strany sporového konania, pričom navrhnutie dôkazu automaticky nezakladá povinnosť súdu takýto dôkaz aj vykonať. Len súd rozhoduje, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, a to z dôvodu aby sa tak predišlo vykonávaniu tých dôkazov, ktoré sú pre prejednanie a rozhodnutie veci irelevantné. Vykonávaním všetkých (aj nepodstatných dôkazov) by zároveň dochádzalo aj k mareniu rýchlosti a hospodárnosti konania. V prípade, ak súd nevykoná navrhnuté dôkazy, musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo ich nevykoná. V takomto prípade samotné neakceptovanie vykonania navrhnutých dôkazov samo o sebe nemôže znamenať porušenie práva strany sporu. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či do práva na spravodlivé súdne konanie by mohol nastať len vtedy, ak by takýto záver súdu o nevykonaní navrhnutého dôkazu bol zjavne nedôvodný alebo by takémuto záveru chýbala predchádzajúca racionálna úvaha súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by bola strana sporu nevykonaním navrhnutého dôkazu postavená do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana sporu v konaní. Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka naplnená nebola. Z obsahu spisu a ani z odvolania nevyplýva aké dôkazy navrhol žalovaný vykonať a súd prvej inštancie ich nevykoná. Už vôbec nie, žeby sa žalovaný dostal do nevýhodnejšieho postavenia z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov. Žalovaný tieto dôkazy nepomenoval a neuviedol ich konkrétne ani v odvolaní.

31. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dokazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka tiež nebola naplnená.

32. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce

aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená. Odvolací súd však odvolacej námietke žalovaného považuje za potrebné ešte dodať, že výkonným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa požiadala žalovaného o úver, na základe čoho bola medzi nimi uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 06.04.2017. Súd mal tiež preukázané, že na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 5.000,00 Eur, s počtom pravidelných splátok 60, výškou pravidelnej splátky 135,77 Eur, splatnosťou pravidelnej splátky 23. deň v mesiaci, dátumom splatnosti prvej pravidelnej splátky 23.05.2017, termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 23.04.2022, s celkovou čiastkou 8.146,20 Eur, úrokovou sadzbou úveru 21,18 % ročne, RPMN 22,78%, priemernou RPMN 15,12%, odplatom 21,18%, dobou trvania zmluvy na dobu určitú do 23.04.2022, úrokovou sadzbou pre prípad omeškania 5,00 % ročne. Údaje zo zmluvy boli vpísané v samostatných tlačivách, osobitných od zmluvy - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácia o RPMN, obe zo dňa 06.04.2017, ktoré žalobkyňa podpísala. Deň pred uzavretím zmluvy, t.j. 05.04.2017 žalobkyňa podpísala Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o RPMN, avšak pokiaľ ide o výšku pravidelnej mesačnej splátky, celkovú čiastku, úrokovú sadzbu a odplatu, tie boli uvedené v inej sume, sadzbe, ako obsahovala samotná zmluva. Zároveň, že uvedená zmluva je zmluvou na ktoré je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo.

33. Rovnako mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami bola dňa 06.04.2017 uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej žalovaný dňa 07.05.2018 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, keďže k 23.04.2018 nedošlo zo strany žalobkyne k úhrade predpísanej mesačnej splátky. Súd mal preukázané, že zmluva obsahovala údaj o celkovej dlžnej čiastke spotrebiteľa a údaj o mesačnej zrážke rovnajúcej sa výške mesačnej splátky. Dohoda bola vyhotovená na osobitnej listine, mala formulárovú typizovanú podobu, obsahovala poučenie o jej dôsledkoch a o tom, že spotrebiteľ ju môže odmietnuť. Ide o zmluvu, ktorá má pôvod v spotrebiteľskej veci. Súd prvej inštancie sa primárne vyporiadal s námietkou žalovaného o neexistencii naliehavého právneho záujmu na žalobe o určenie platnosti dohody keď správne konštatoval, že zo samotného zákonného ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka zároveň s § 3 ods. 3, ale aj prvej vety § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva priamo právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení strán v neprospech spotrebiteľa.

34. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

35. Podľa ust. § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

36. Podľa ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

37. Súd prvej inštancie správne zistil, že dohoda o zrážkach zo mzdy mala povahu samostatnej listiny. Žalobkyňa však v rámci výsluchu uviedla, že ani nebola poučená o tom, že takúto dohodu podpisuje. Išlo jej hlavne o to, aby získala úver. Samotný žalovaný do konania predložil obsahovo totožné zmluvy o spotrebiteľských úveroch a dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré uzavrel s inými spotrebiteľmi a ktoré sa od prípadu žalobkyne odlišovali len v mene spotrebiteľa v otázke výšky úveru a s tým spojenými ďalšími podmienkami poskytnutia úveru. Preto tieto vyhodnotil jednoznačne ako typizované formulárové zmluvy, ktoré sledujú jednoznačný prospech dodávateľa a do nevýhodnejšieho svetla stavajú spotrebiteľa, ktorý ak chce získať úver a to bývajú v mnohých prípadoch ťažké životné situácie zmluvné podmienky v príjme. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa tak stáva rutinnou súčasťou zmluvných dojednaní bez toho, aby spotrebiteľ mohol obsah týchto dojednaní

ovplyvniť. Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobkyňa so žalovaným uzavrela v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere čo aj akceptovateľné avšak ide o okamihy nízkej bdelosti spotrebiteľa, ktorý prakticky a vecne nevyhodnocuje riziká dojednaní lebo tak ako žalobkyňa uviedla jej cieľom bolo získať úver. Zároveň súd prvej inštancie sa zaoberal na námietku žalovaného určitou dohodou o zrážkach zo mzdy. Pričom konštatoval v bode 63 odôvodnenia, že za určitú a ustálenie zabezpečenej pohľadávky z toho pohľadu v žiadnom prípade nemožno považovať pohľadávky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti tak ako je uvedené v článku 2 bod 1 predmetnej dohody. V článku 2 bod 1 predmetnej dohody síce veriteľ uvádza, že má pohľadávku vo výške 8146,20 Eur pričom však konštatuje, že okrem iného môže pozostávať z istiny úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, ktoré bližšie nešpecifikuje, alebo súvisiacim so zmluvou, ktoré rovnako bližšie nešpecifikuje. Zároveň v článku 2 bod 4 je uvedené, že medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom až do doby kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. O aký rozsah sa vlastne jedná resp. či tento rozsah je obmedzený v článku 2 bod 1 určenou sumou 8146,20 Eur z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy zrejme nie je. V tejto súvislosti má odvolací súd za to, že sa jedná tak ako to vyhodnotil súd prvej inštancie o neurčitý právny úkon podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Správne sa súd prvej inštancie zaoberal v bode 64 odôvodnenia, že práve výška dlhu uvedená žalovaným v dohode nezodpovedá tomu na čo má žalovaný nárok. Keď poukázal na to, že zistil že táto zmluva je aj bezúročná a bezpoplatkov. V takýchto prípadoch má dodávateľ voči spotrebiteľovi nárok na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom a prijatými platbami.

38. Odvolací súd zároveň uvádza, že nezastáva názor žeby každá dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorí dodávateľ so spotrebiteľom bola ustanovením, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Možno prisvedčiť žalovanému, že dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitútom práva upraveným v Občianskom zákonníku, pričom súčasná právna úprava výslovne pripúšťa použitie dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských vzťahoch v zákone č. 250/2007 Z. z. tak, ako to uviedol odvolací súd vyššie za predpokladu individuálneho dojednania dohody o zrážkach zo mzdy a po dôslednom poučení spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia s tým, že spotrebiteľ má možnosť túto odmietnuť. Ak ju neodmietne, alebo prijme takéto rozhodnutie je podľa súčasnej právnej úpravy nutné to rešpektovať. Súd prvej inštancie však svoj záver o nerovnováhe v právach a povinnostiach strán sporu v neprospech spotrebiteľa odôvodnil konkrétnymi skutkovými okolnosťami uzavretia dohody s tým, že na to aby takáto dohoda o zrážkach zo mzdy vznikla je potrebné aby bol naplnený kontraktčný mechanizmus upravený v Občianskom zákonníku. Teda je nevyhnutné, aby vôľa tak dodávateľa ako i spotrebiteľa smerovala k rovnakému záväzku. Súd prvej inštancie dôsledne preskúmal okolnosti uzavretia tejto zmluvy, pričom jednoznačne žalobca v svojej výpovedi uviedol, že nebol poučený o tom, že takúto dohodu podpisuje. Išlo mu hlavne o to, aby získal úver. Zároveň mala dohoda tak, ako to správne popísal súd prvej inštancie charakter typizovanej formulárovej zmluvy. Pokiaľ žalovaný namieta, že došlo k platnému uzavretiu dohody, na ňom bolo dôkazné bremeno preukázať riadne, že došlo k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy vedome a s plným vedomím si právnych následkov uzavretie tejto dohody zo strany žalobcu. Žalovaný nevyvrátil tvrdenia žalobcu, že žalobca si uzavretia takejto dohody nebol vedomí. Čo sa týka rozhodovania v iných sporoch tam mohli byť okolnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy skutkov iné. Zároveň odvolací súd uvádza, že nie je viazaný rozhodnutím iných krajských súdov, z ich strany sa totiž nejedná o ustálenú judikatúru. Preto s rozhodnutiami uvedenými žalovaným v odvolaní, ale aj v priebehu konania vo vyjadreniach nebolo potrebné sa samostatne zaoberať.

39. Zároveň odvolací súd súhlasí i so záverom súdu prvej inštancie tak ako to uviedol v bodoch 69a až 72 odôvodnenia rozsudku, že v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Na uvedené odôvodnenie odvolací súd v celom rozsahu odkazuje. Zároveň odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný neskúmal riadne bonitu žalobcu. Z predložených listín nie je zrejme s akou veľkosťou životného minima žalovaný pracoval pri posudzovaní bonity žalobcu. Ako príklad uviedol súd prvej inštancie výplatný lístok žalobcu za január 2017 kde pri ostatných zrážkach okrem správneho nájomného DDS je údaj 359,27 Eur čistá mzda predstavuje 686,45 Eur, ale k výplate je uvedená suma 153,10 Eur a výška mesačnej splátky dohodnutá v zmluve bola 135,77 Eur. Námietka žalobcu, že žalobca dostatočne neskúmal jeho bonitu preto i podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná pričom odvolací súd poukazuje na body 73 až 76 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej

inštancie preto správne vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 06.04.2017 za bezúročný a bezpoplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie keď nezrušil nariadené neodkladné opatrenie i s odôvodnením tak ako to uviedol v bode 78 odôvodnenia rozsudku.

41. Správne súd prvej inštancie rozhodol i o trovách konania keď priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní prvý úspech nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči neúspešnému žalovanému.

42. Preto odvolací rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

43. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.